
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 177, mei, juni 2022

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Leerschool van de Verhoogde Christus

De vier geestelijke schoolklassen van het leven in Christus

Deel 6

De eerste klas

Wat is Geloof?

Kernwoorden van de leerstof: *geloof, vaste grond, zekerheid, bewijs, gave, vrucht*

(Met deze les sluiten we de eerste klas af. Het is raadzaam om het inleidende hoofdstuk nog eens na te lezen wat de vier klassen zijn).

“**Door het geloof** heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de dochter van de farao genoemd te worden. Hij koos ervoor liever met het volk van God slecht behandeld te worden dan voor een ogenblik het genot van de zonde te hebben. Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon voor ogen.

Door het geloof heeft hij Egypte verlaten zonder bevreesd te zijn voor de toorn van de koning. Want hij bleef standvastig, als zag hij de Onzichtbare.

Door het geloof heeft hij het Pascha ingesteld en het besprenkelen met het bloed, opdat de verdere van de eerstgeborenen hen niet zou treffen.

Door het geloof zijn zij door de Rode Zee gegaan als over het droge. Toen de Egyptenaren dat ook probeerden te doen, zijn ze verdronken” (Hebr. 11:24-29).

1. Wat is geloof?

Door het geloof werd Israël verlost uit Egypte en door het geloof worden ook wij verlost uit de macht van de satan. Wat in de type geldt, geldt ook in de antitype. Maar wat is geloof eigenlijk? Het is goed deze vraag meteen in de eerste klas te stellen.

In het dagelijks leven is geloof het uitspreken van een vermoeden (“Ik geloof dat het gaat regenen”), iets redelijkerwijs aannemen (“Ik geloof je”) of een overtuiging (“Ik geloof dat dit middel werkt”).

Geloof beperkt zich daarom niet tot godsdienst. Er is natuurlijk geloof en geestelijk geloof. Geloof onderscheidt wat niet wordt gezien, maar toch wordt aanvaard.

Een voorbeeld van natuurlijk geloof is het zitten op een stoel. Ik vertrouw dat de stoel me houdt wanneer ik er op ga zitten. Geloof impliceert daarom vertrouwen. De stoel is het object, het voorwerp van mijn vertrouwen, en wordt geacht me te houden. Het zitten is de realiteit van mijn geloof geworden. Wat ik omarmde, omarmt nu mij. Geloof is daarom een activiteit die we de hele dag door uitoefenen.

In het christelijke leven is dat niet anders. Alleen het object is anders. Het Doel is nu God.

Zo lezen we in Johannes 1:12: *“Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven.”* We geloven in Zijn Naam en ontvangen het onmiddellijke mandaat een kind van God te worden. Het is niet van belang om dit direct in onze gevoelens bevestigd te zien. We nemen God op Zijn woord en geloven het. Wanneer wij de belofte in geloof vastgrijpen, zullen we vroeg of laat de innerlijke realiteit ervan ervaren. Dit zien we in 1 Johannes 5:10:

“Wie gelooft in de Zoon van God, heeft het getuigenis in zichzelf; wie God niet gelooft, heeft Hem tot leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft het getuigenis dat God van Zijn Zoon getuigd heeft.”

Om te beseffen wat er innerlijk gebeurd is, getuigt God van wat wij in geloof aanvaard hebben. Zo ging het ook bij de stoel. Ons geloof was voltooid toen de stoel ons bleek te dragen.

1.1 De definitie van geloof

De Bijbel presenteert geloof als een zekerheid. Geloof is zó belangrijk dat er een definitie van wordt gegeven:

“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet” (Hebr. 11:1).

Het geloof is een vaste grond, een grondslag, een zekerheid en een overtuigend bewijs van zaken die niet gezien worden. Geloof is niet: “Ik heb geen bewijs, dus geloof ik het maar.” In de breedste zin van het woord is geloof instemming met de waarheid of de overtuiging dat iets waar is. Het voornaamste element van geloof is vertrouwen. Zo vertrouw ik dat een vliegtuig me naar mijn bestemming zal brengen. Geloof is altijd gebaseerd op feiten, maar geloof is niet het feit zelf. Feiten bestaan of we ze aanvaarden of niet. *Alleen door het geloof maken we deze feiten tot een persoonlijke ervaring.* Daarom is geloof niet beperkt tot geloof in God. Iedereen oefent geloof uit, ook de atheïst. We ademen door geloof, we eten door geloof, we maken afspraken door geloof, we trouwen door geloof en we stappen in een auto door het geloof.

1.2 De redelijkheid van het geloof

Door dit geloof vertrouwen we ons toe aan een actie die ons door feiten en redelijkheid hebben overtuigd. Geloof en vertrouwen horen daarom bij elkaar. Het christelijke geloof stelt het vertrouwen in God en Zijn woord.

De wetenschap heeft ook haar geloofssysteem. Alle wetenschap heeft het uitgangspunt dat de dingen zijn terug te brengen tot een rationeel en geordend systeem. Zonder dit uitgangspunt is het onmogelijk wetenschap te bedrijven. Dit is een heikel punt voor de wetenschap, want zij kan geen antwoord geven op de vraag waarom de natuurwetten zijn wat ze zijn. Het gangbare antwoord is: 'Dat weten we niet, het is gewoon zo'. In feite is dit een niet-rationeel antwoord en vormt dit antwoord het geloofssysteem van de wetenschap.

Voor een christen geldt dat wanneer de God van Israël iets zegt, het de waarheid is. want Hij is de Waarheid:

“God is geen man, dat Hij liegen zou, of een mensenkind, dat Hij ergens berouw over hebben zou. Zou Hij iets zeggen en het dan niet doen? Zou Hij spreken en het niet gestand doen?” (Num. 23:19).

Het ongeloof van een jood of christen is daarom een morele kwestie en doet God af als een leugenaar. Daarom hebben ook geloof en gehoorzaamheid alles met elkaar te maken. Wie in Hem gelooft, zal tot Hem komen en de zegen van onze gehoorzaamheid ervaren. Ik word door het geloof door genade voor eeuwig behouden. Geloof zelf behoudt ons niet. We stellen ons vertrouwen niet in geloof, want dat is als de anker in de boot werpen. Geloof heeft een voorwerp nodig, iets dat beschikbaar is. Als we niet geloven dat God een plan voor ons leven heeft, zullen we er ons er niet naar uitstrekken.

Geloof heeft een basis waarop het vertrouwen is gebaseerd. Dit vertrouwen is niet altijd gebaseerd op absolute bewijsbaarheid. Mensen geloven vaak in zaken die ze niet kunnen bewijzen. In feite bewijzen we alleen zaken binnen de wiskunde. *Geloof is redelijk wanneer de basis van dat geloof redelijk is.* We geloven niet in onzin. Het christelijke geloof is redelijk omdat de basis van dat geloof, Gods Woord, redelijk is. Bijvoorbeeld, de Geest getuigt dat wij voor eeuwig zijn behouden. Behoud hebben we al eerder uitgebreid behandeld. We “weten” het. In geloof is er kennis, een “weten” vooraf en achteraf. Geestelijk geloof is uit de Geest, maar ook wat ons natuurlijk verstand doet. De Geest verlicht ons, maar het natuurlijke verstand spreekt ons woord van geloof uit.

Wanneer we God omschrijven als de immateriële persoonlijke oorzaak van de wereld, het 'Maximale Grote Wezen', is dit vrij van logische tegenspraken. Het is daarom alleszins redelijk dat zo'n God kan bestaan. Heeft een ontwerp geen ontwerper nodig en heeft een levend ontwerp geen levende Ontwerper nodig? Elk begin heeft toch een oorzaak? Als God bestaat, heeft Hij Zich dan geopenbaard? Wanneer deze vraag gesteld wordt, werpt de Bijbel zich meteen op als het cruciale historische document. De God van Israël is de enige God die hiervoor redelijkerwijs in aanmerking komt. De Bijbel is geworteld in de geschiedenis van het volk Israël. Kijken we naar Israël, dan kunnen we niet om de God van Israël heen. Veel hoogopgeleiden zijn hier niet van onder de indruk en beschouwen het geloof in God als 'onwetenschappelijk'. Dit is begrijpelijk wanneer men denkt dat wetenschap boven de metafysica uitreikt. Zij wil zich bezighouden met

het natuurlijke, de waar te nemen of gekende aspecten van de werkelijkheid, niet met het bovennatuurlijke (metafysische). Hier zien we dan ook het spanningsveld waarvan Paulus spreekt:

“En wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn. Van die dingen spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken. Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden. De geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld” (1 Cor. 2:12-15).

God, het voorwerp van het geloof van de christen, ligt in het metafysische, dat is ‘wat voorbij het fysische ligt’, voorbij de menselijke en ‘wetenschappelijke’ wijsheid. Voor de wereld is geloof in God een dwaasheid. Voor wie de Geest van God heeft ontvangen, is het een realiteit die vaster is dan die van deze vergankelijke wereld. *Het geloof van een christen in God maakt daarom geestelijke zaken werkelijk.* We verwijten een ongelovige niet dat hij ze niet ziet, want hij kan ze niet zien zolang hij niet is wedergeboren. Niemand heeft een excuus, want Jezus zegt:

“Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek” (Joh. 7:17).

Geloven in God is uiteindelijk een morele zaak. Velen zeggen niet in God te kunnen geloven, maar vaak is het een uitvlucht *omdat men Gods wil niet wil doen.* De verborgen motieven zal God uiteindelijk oordelen. Het christelijke geloof brengt de werkelijkheid van God in Christus tot leven. Alleen een hongerig hart ontvangt deze openbaring. De God van Abraham, Isaäk en Jakob is de levende God die miljoenen een nieuw hart en een nieuwe geest heeft gegeven. Het christelijke geloof beantwoordt daarom aan het diepste verlangen van de mens: zingeving, liefde en leven!

*“Door het geloof werd Henoeh weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien. En hij werd niet gevonden, omdat God hem weggenomen had. Vóór zijn wegneming kreeg hij namelijk het getuigenis dat hij God **behaagde**. Zonder geloof is het echter onmogelijk God te **behagen**. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken” (Hebr. 11:5,6).*

Geloof begint met de morele keuze God als het levende Doel waarop we ons richten. Dan gaan we Hem zoeken, opnieuw weer op basis van geloof. Het geloof maakt geestelijke zaken voor ons werkelijk. Al wat niet uit geloof is, is zonde (Rom. 2:12). Wie in het vlees is, kan God niet behagen (Rom. 8:8), Maar er geldt ook dat wie niet uit geloof leeft, naar het vlees leeft. Het ongelooft maakt de werken van het vlees waar.

De eerste stap om God te behagen is te geloven dat Hij bestaat. Niemand zal zeggen dat we moeten geloven dat de zon bestaat. Dat is lachwekkend. Voor wie geestelijke ogen heeft is het even duidelijk dat de *“Zon der gerechtigheid”* bestaat (Mal. 4:2). De ongelovige kan dit niet zien,

omdat dit geestelijk onderscheiden moet worden. Het geloof is echter redelijk en de mentale stap om in het bestaan van God te geloven is ook redelijk. Niemand kan bewijzen dat God niet bestaat. Er zijn echter natuurlijke wetmatige argumenten dat God wel bestaat. Laten we er een handvol noemen:

(1) Het Argument van Contingentie

Dit argument zegt dat alles wat bestaat, een verklaring heeft van dat bestaan. Die verklaring is er door de noodzaak van haar eigen natuur of door een externe oorzaak, Het universum bestaat en heeft daarom een externe, persoonlijke oorzaak.

(2) Kosmologische Argument

Alles wat is ontstaan, heeft een oorzaak. Het universum heeft een begin gehad en heeft daarom een oorzaak. De onveroorzaakte oorzaak was God.

(3) Teleologische Argument (argument van ontwerp)

Toeval heeft nooit iets tot stand gebracht. Heeft een ontwerp geen ontwerper nodig? Heeft een levend ontwerp geen Levende Ontwerper nodig? Is het menselijk lichaam geen wonderlijk ontwerp? Het universum is geen gevolg van fysieke noodzaak. Het is het gevolg van een ontwerp.

“Hoe groot zijn Uw werken, HEERE, U hebt alles met wijsheid gemaakt, de aarde is vol van Uw rijkdommen. Daar ligt de zee, groot en wijd uitgestrekt; daar leeft krioelend gedierte, niet te tellen, kleine dieren en grote” (Psalm 104:24,25).

(4) Morele Argument

Wanneer God niet bestaat, kunnen objectieve morele waarden en verplichtingen niet bestaan. Ze bestaat echter en daarom bestaat God ook.

(5) Ontologisch Argument (argument van bestaan)

God als *Maximaal Groot Wezen*, maakt het mogelijk dat Hij bestaat in ons huidige en feitelijke bestaan. Hoe ons feitelijk bestaan ook verandert of anders had kunnen zijn, het blijft mogelijk dat het *Maximaal Groot Wezen* bestaat. De aard van dit *Wezen*, God, vereist dan dat Hij uit noodzaak bestaat. En wat uit noodzaak bestaat, bestaat altijd, zoals $1+1=2$ ook altijd geldt. Daarom bestaat God. Een vliegend spagettimonster bestaat niet uit noodzaak en kan daarom niet als vergelijking worden gebruikt.

Samenvattend, het geloof dat God bestaat, kan redelijk worden aanvaard door de natuurlijke mens. Na die aanvaarding, komt het volbrachte werk van Christus in beeld. Indien wij dat ijverig zoeken, is de beloning dat we dat werk persoonlijk toe-eigenen en we een nieuwe geest en een nieuw hart ontvangen. We worden dan wedergeboren.

Zonder geloof kunnen we God niet welgevallig zijn. Geloof is daarom noodzakelijk. Dit omvat twee argumenten: 1) dat God bestaat en 2) dat God moreel actief is. Het is een geloof in het bestaan en in de morele heerschappij van God. Hij beloont dan wie Hem ernstig zoeken. Henoeh wandelde met God (Gen. 5:24). Zijn wandel behaagde God omdat hij in God geloofde. Geloof neemt haar geestelijke rijkdommen in bezit.

‘Dat liefde en trouw u niet verlaten! Bind ze om uw hals, schrijf ze op de tafel van uw hart, dan zult gij genegenheid en goedkeuring verwerven in de ogen van God en mensen’ (Spr. 3:3,4 NBG).

Liefde en trouw behoren tot de vrucht van de Geest. Geloof werkt door liefde (Gal. 5:6). We hebben Hem lief en betonen onze trouw. Geloof dat door liefde werkt (Gal 5:6).

2. Geloof is een gave

Onder christenen is geloof een populair onderwerp dat veel vragen oproept: “Heb ik genoeg geloof?” “Waar komt geloof vandaan?” “Hoe kan ik geloof ontvangen?” “Wat nu als ik geen geloof heb?” “Is het een spier die door training steeds sterker wordt en tenslotte bergen kan verplaatsten?”

Wanneer Jezus over geloof praat, zegt Hij dat de “hoeveelheid” geloof die we nodig hebben, is als een mosterdzaadje. Een klein zaadje kan tot een grote plant uitgroeien.

“... en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God ...” (Gal. 2:20).

Wij leven door “*het geloof in de Zoon van God*”. Andere vertalingen zeggen: “... leef ik **door** het geloof **des** Zoons van God” (Staten. Vert.). Darby zegt: “*Ik leef door geloof, het [geloof] van de Zoon van God*”. Het is goed deze vertalingen nader te bekijken. De uitdrukking in het Grieks is “*ek pisteos Jesou*” (lett: ‘uit geloof van Jezus’). Het gaat om het voorzetsel ‘ek’ of ‘ex’ dat ‘uit’ betekent. Het voorzetsel kan als volgt gebruikt worden:

- 1) van plaats: uit Egypte (Matt. 2:15).
- 2) van tijd: sinds de geboorte (Joh. 9:1).
- 3) overdrachtelijk: “*uit [voor] het uur der verzoeking*” (Openb. 3:10). “*zij kochten de akker van hen*” (Matt. 27:7).

In het algemeen geeft ‘ek’ of ‘ex’ een oorsprong aan en zo ook in Galaten 2:20. Dezelfde uitdrukking “*ek pisteos Jesou*” komen we ook tegen in Romeinen 4:16: “... *niet alleen voor wie uit de wet, maar ook voor wie uit het geloof van Abraham zijn ...*” Grammaticaal is er geen bezwaar om te zeggen: “door het geloof **VAN** de Zoon van God”, omdat het geloof in Galaten 2:20 zijn oorsprong heeft in de Zoon van God.

Geloof is een gave en wij leven door het geloof *van* de Zoon van God. Wij zijn niet de initiators van ons eigen leven. Hij heeft ons gezocht voordat wij Hem zochten. Hij heeft ons liefgehad voordat wij Hem liefhadden. Wij zijn tempels, wij zijn kruiken in wie Hij leeft. Wij reageren op het geloof **VAN** de Zoon van God. Geloof is een gave die we mogen vragen (Markus 9:24).

Wij zijn voor eeuwig behouden door genade door het geloof. Het is een gave van God (Efez. 2:8,9). Dit betekent dat geloof ook een gave is. De impuls waardoor wij God zoeken, wordt ons door God gegeven. Het gebed dat God verhoort, is al in ons hart gelegd (Ezech. 36:37). Naarmate wij meer en meer onze verbondenheid met Hem beseffen, zullen we niet in ongeloof zeggen: “*Mocht het mij gegeven zijn*” of “*maar als U iets kunt ...*” (Markus 9:23). Jezus zegt dan: “*Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.*” Dan kan er maar één reactie volstaan: “*Ik geloof, Heere! Kom mijn ongeloof te hulp*” (Markus 9:23).

Geloof betekent dat iets, wat we verlangen, beschikbaar is. Zo is gerechtigheid beschikbaar voor ieder mens die dat aanvaard door het geloof in Christus. Geloof is daarom een keuze. Geloof maakt iets tot een realiteit voor ons, verbindt wat we verlangen. Geloof is altijd actie, altijd een stap om te aanvaarden en vervolgens erdoor aanvaard te worden.

3. De mate van geloof

“Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld” (Rom. 12:3).

Ieder christen heeft een mate van geloof. Geloof wordt aan sommigen ook als een specifieke gave van de Geest gegeven (1 Cor. 12:9). Zo'n man was George Müller. Hij startte in Bristol – door het geloof – een weeshuis waar naar schatting meer dan honderduizend wezen baat bij vonden. Zijn hele bediening was gebaseerd op gelovig gebed. Voor hem was het echte gebed altijd gelovig gebed. Voor George Müller was geloof een gave van God, maar ook een gave die groeide door beproeving die volharding teweegbrengt (Jak. 1:3).

“Uw geloof kan net zo sterk worden als het mijne, wanneer u het even vaak laat beproeven als ik het mijn. Want geloof kan alleen groeien door beproeving. Geloof en gebed zullen altijd hand in hand gaan. Daarom dient een christen voortdurend te bidden en te verwachten dat zijn gebeden verhoord zullen worden. Hoe meer men gelovig bidt, des te meer gebedsverhoringen zal men ontvangen. Wanneer ik bijvoorbeeld een sleutel verlies, ga ik niet een tijd zoeken, maar vraag onmiddellijk aan de Heer of ik die verloren sleutel weer terug mag vinden. Gebed is mijn tweede natuur geworden. Bidden is voor mij even vanzelfsprekend als ademen” (George Müller).

De drie aspecten van geloof

De drie aspecten van het geloof zijn: 1) rustend geloof, 2) werkend geloof en 3) volmaakt geloof. Ze verdiepen zich in elke klas in al de drie aspecten van ons behoud.

(1) Rustend geloof

*“Wij die tot **geloof** gekomen zijn, gaan immers de **rust** binnen, zoals Hij gezegd heeft: Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl Zijn werken al sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn” (Hebr. 4:3).*

We komen tot geloof door de deur van rust: *“Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven” (Matt. 11:28).* Deze woorden zijn gericht aan hen die nog niet voor eeuwig behouden zijn, maar vervolgens ook aan de gelovige. Hebr. 4:3 krijgt een diepere betekenis wanneer het beloofde land in beeld is en wanneer de christen de derde klas binnengaat.

De rust van het geloof ervaren we wanneer we de Vader door de Zoon leren kennen. Er is daarom een rust van het geloof voor de kinderen, de jonge mannen en de vaders in het geloof. In de mate dat we groeien in ons bewustzijn van de volheid van Christus, verdiept onze rust in het geloof. Deze rust begint door te geloven in het werk van Christus, dat buiten onszelf om is

volbracht. De rust van het geloof gaat hand in hand met het besef van “*niet mijn ik maar Christus*” (Gal. 2:20). In deze eerste klas steunt het op wat Christus *vóór ons* heeft gedaan.

De boze is er voortdurend op uit om ons te beroven van onze rust in Christus. Dit eist een actieve gelovige houding van de gelovige. Daarom is de rust van het geloof nooit passief, want door het geloof is de hele mens actief.

(2) Werkend geloof

“Ziet u wel dat het **geloof** samenwerkte met zijn **werken** en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden?” (Jak. 2:22).

Werken zijn niet een aanvulling op het geloof. Een werkend geloof is het geloof dat tot actie leidt. In Jacobus 2:14-26 neemt Jacobus Abraham en Rachab als voorbeeld. Rachab werd uit werken gerechtvaardigd. Dit is niet de rechtvaardiging waarover Paulus in Romeinen 5:1 spreekt, maar een toekomstige rechtvaardiging door werken die Christus door ons heeft verricht. Er is daarom een rechtvaardiging die verbonden is met onze wedergeboorte en een komende rechtvaardiging uit werken voor de rechterstoel van Christus. Elk oordeel is gebaseerd op werken, want waar anders kan een mens op beoordeeld worden? De rechtvaardiging in Romeinen 5:1 is gebaseerd op het werk van Christus die ons ten deel is gevallen door het geloof. Geloof en werken zijn daarbij niet te scheiden. Dit geldt ook in Jakobus 2 waar de wandel in het geloof, van Abraham en Rachab, hen rechtvaardigden door hun huidig behoud.

Interessant is ook wat Jacobus over gelovige gebed heeft te zeggen in Jacobus 5:13-18. Zo lezen we in vers 14 en 15:

“*Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten van de gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam van de Heer. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden*” (NBG).

De Statenvertaling zegt: “*En het gebed van het geloof zal de zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten ...*” In tegenstelling tot wat vaak wordt geleerd, zegt deze passage niet dat er perse lichamelijke genezing plaatsvindt. “Oprichten” betekent niet per definitie een totale lichamelijke genezing. De gedachte is een “behouden” relatie. Als er sprake was van zonden, dan worden ze weggedaan door Christus. Daar gaat het werkelijk om. Ons Ware Gezondheid is in Christus. Ook Paulus maakt van lichamelijke genezing een zaak van minder belang. Hij zei: “... *maar al vervalft ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd*” (2 Cor. 4:16). De diepste verhoring van het gebed van de oudsten van de gemeente is dat de zieke zal getuigen: “*Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid*” (2 Cor. 12:9).

(3) Volmaakt geloof

“*Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izaak, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden?*” (Jac. 2:21,22).

Wanneer de Bijbel volmaakt geloof noemt, wordt Abraham als voorbeeld genoemd. Zijn geloof dat leidde tot de geboorte van Isaäk, die, hoe indrukwekkend ook, nog niet volmaakt was. Het bracht ook Ismaël voort, als poging van het vlees om een bijdrage te leveren. Door het offer van Isaäk werd zijn geloof echter volmaakt. Hoe volmaakter het geloof, des minder ruimte het vlees krijgt. God leerde Abraham dat Hij zijn hulp niet nodig heeft. Wanneer God het onmogelijke belooft, doet hij het onmogelijke.

4. Geloof als de vrucht van de Geest

*“De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, **geloof**, zachtmoedigheid, zelfbeheersing” (Gal. 5:22).*

Het geloof is uit het gehoor en het gehoor is door het Woord van God (Rom. 10:17). De vrucht van de Geest is een toename in ons geloof en vertrouwen op God. Hoe meer wij groeien, des te meer we leren op Hem te vertrouwen.

Vanaf de volgende les volgen we het volk Israël in de woestijn, als type van de tweede klas.

Studievragen

1. Wat is voor jou geloof?
2. Is geloof alleen voorbehouden aan godsdienst?
3. Waarom is geloof in God een zekerheid?
4. Waarom is geloof een gave?
5. Hoe kan je geloof groeien?
6. Welke drie aspecten van geloof ken je?
7. Waarom kunnen we zonder geloof God niet welgevallig zijn?